

עמ"ת 12851/05/14 - חסן אלעמרני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

18 מאי 2014
עמ"ת 12851-05-14

בעניין: חסן אלעמרני

העורר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד ארז שלו
ב"כ המשיבה עו"ד ליאורה סולטן-יעבץ

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד העורר הוגש כתב אישום אשר מייחס לו כי בתאריך 12/2/14 בסמוך לשעה 18:00, איים באמצעות אקדח על המתלונן אותו פגש בסמוך לצומת דבירה, שם קבעו קודם לכן תוך שהעורר, כנטען בכתב האישום, הבטיח להשיב למתלונן כדור פורח שנגנב ממנו כחודש קודם לכן, תמורת סכום של 10,000 ₪. בכתב האישום יוחסה לעורר עבירה של סחיטה באיומים ואף הוגשה בקשה למעצרו עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו. תחילה הייתה מחלוקת בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה ובימ"ש קמא בחן לעומק את כל הראיות וקבע, כי תיק החקירה מכיל ראיות לכאורה מספיקות לשלב זה של הדיון, תוך שפירט את הראיות אחת לאחת. ממילא, ביהמ"ש קבע כי קמה עילת מעצר, אולם כדי לבחון אפשרות שחרורו של העורר בתנאים, הורה על קבלת תסקיר בעניינו של העורר. חרף המלצת שירות המבחן לשחרורו של העורר לחלופה שהוצעה - בבית דודו, הסמוך לבית מגוריו שלו, בפיקוח הדוד והאם, דחה ביהמ"ש את החלופה שהוצעה והורה לשירות המבחן להגיש תסקיר נוסף אשר יבחן אפשרות שחרורו של העורר בריחוק גאוגרפי משמעותי. מכאן הערר שבפני, כאשר ב"כ העורר הודיע כי את טענותיו בנוגע לראיות לכאורה הוא יעלה במהלך שמיעת התיק העיקרי, והוא העמיד את הערר על הדרישה לשחרר את העורר בחלופה שהומלצה על ידי שירות המבחן.

בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של העורר ציין שירות המבחן, כי "בהערכת הסיכון בעניינו לקחנו בחשבון את קשייו לבחון את התנהלותו תוך שימוש במנגנוני צמצום ורצינונליזציה... התרשמנו כי מתקשה להתמודד עם גורמי סמכות, התרשמנו כי במצבי דחק יש ויטה לנהוג באופן אימפולסיבי... לאור המתואר קיימת רמת סיכון בינונית להתנהגות פורעת גבולות ונדרשת חלופת מעצר המאגדת בתוכה ערבים אחראיים ומגוייסיים לצד איזוק אלקטרוני". על רקע זה, סבר שירות המבחן כי החלופה שהוצעה די בה כדי לאיין מסוכנותו של העורר. אלא, שבימ"ש קמא, בצדק סבר שאין מקום לשחרר את העורר חזרה לחלופה בסביבתו הטבעית, קל וחומר כאשר מדובר בעבירה שלכאורה בוצעה בשיתוף פעולה עם אחרים.

ביהמ"ש קמא היה ער לכך שבעבירות של סחיטה באיומים גלומה מעצם טבעה של העבירה מסוכנות של הנאשם, ובדרך כלל בעבירות כגון אלה, כאשר הנאשם מטיל חיתתו על קורבנו, לא תיסכון חלופת מעצר. על רקע זה, צדק ביהמ"ש כאשר סבר שהחלופה שהוצעה ונבדקה על ידו אין בה די. ביהמ"ש ציין את התרשמותו מהערבים, לפיה לא מדובר בערבים סמכותיים במיוחד ועל רקע האמור בתסקיר שירות המבחן, כולל המסוכנות האינהרנטית הגלומה בעבירה המיוחסת לעורר ובנסיבות הביצוע המפורטות, הן מחומר הראיות והן בכתב האישום, לא מצאתי כי יש מקום להתערב במסקנה זו.

יתרה מכך, הדיון בבימ"ש קמא נדחה ליום 21/5/14, שאז אמור להגיש שירות המבחן תסקיר משלים בעניינו של העורר.

בנסיבות אלה הערר נדחה.

<#3#

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ד, 18/05/2014 במעמד הנוכחים.

השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא